Ч. 234. Четвер 16 (29) жовтня 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Конець кризи на Угорщині. — Стріча царя Николая з цїсарем Вільгельмом. — З Туреччини. — Положене на далекім всходї.)

Криза на Угорщинї закінчила ся і друга половина держави дістала несподївано президента міністра. Іменоване прийшло дїйстно дуже несподївано, бо в хвили, коли здавало ся, що справа заострила ся до найвисшого степеня і криза потягне ся може ще й кілька недїль. Причиною так несподїваної зміни стало ся то, що Стефанови Тіши удало ся спонукати комітет девятьох з лїберальної партиї до зміни тої точки проґрами, яка відносить ся до верховних прав Цїсаря в справах войскових. З тим успіхом приїхав він до Відня і тут удало ся єму наклонити Цїсаря до принятя так зміненої проґрами.

Ґр. Стефан Тіша єсть сином бувшого президента міністрів пок. Кольмана Тіши і уважає ся за репрезентанта політики сильної руки. Вже по уступленю Кольмана Селя говорено, що він стане президентом міністрів, але корона поки що не хотїла приняти єго услуг, щоби не дразнити опозициї в тій надії, що може якось удасть ся поладнати дїло з нею.

Про дальший стан справи доносять з Будапешту: Комітет девятьох зібрав ся вчера о 10 год. рано на засїдане під проводом Селя. На засїдане прийшли всї члени комітету, а а також ґр. Стефан Тіша. Перед засїданем відбув ще Тіша коротку нараду з Селем і ґрафом Апонїєм. Тіша предложив відтак комітетови свій проект зміни проґраму, ухваленої вже комітетом, а комітет ухвалив відтак предложити свою первістну проґраму конференциї лїберальної партиї. Конференция тота має ся відбути нинї о 6 год. вечером. Над предложенями Тіши завела ся дуже оживлена дискусия. Більшість годила ся на предложені зміни, але ґр. Апонїй рішучо їм противив ся. Два єго прихильники в комітетї, посли Годоші і Больґар застерегли собі рішенє на пізнїйше. Остаточно постановлено предложити ухвали конференциї. О 12 год. вийшов Апонїй із салї, а коли єго репрезентанти праси спитали, що чувати, він відповів: „З комісиєю проґрамовою не маю вже нїякого дїла!“ — Слова ті поясняють собі так, що ґр. Апонїй виступить з лїберальної партиї.

Потверджує ся вість, що в падолистї с. р. відбуде ся у Вісбаденї стріча российской царскої пари з нїмецким цїсарем і цїсаревою. Царска пара приїде дня 4 падолиста до Вісбадену, де також явить ся і вел. князь гескийˇ. Российска праса витає сю вість з великою радостию а „Бірж. Ведомості“ пишуть з сеї нагоди: Стріча у Вісбаденї єсть подїєю, яка може всїх Росиян наповнити правдивою радостию і всї правдиві приятелї мира відотхнуть свобіднїйше; в хвили коли з далекого всходу несуть ся воєнні оклики, приносить вість о новім актї тїсного союза Росиї з Нїмеччиною, від котрого зависить доля нашої части сьвіта, успокоєнє для умів. Тота стріча виглядає так як би соборна нота европейска на воєнні голоси, які несуть ся з Азиї. Значінє сеї стрічи для мира ілюструє вість, що намістник Алексїєв виїде в перших днях падолиста до Петербурга.

Від хвилї врученя турецкому правительству звістної ноти, відбувають ся в Ілдіз-кіоску безустанно наради. Чутка, мов би для відповіди на ті ноти був установлений якийсь речинець, єсть неправдива. Порта сама обіцяла дати відповідь в як найкоротшім часї. Покищо лиш в кружках двірских говорять довірочно, що три перші точки, а головно перша, суть не до принятя. Але то здаєсь говорить з тих кругів лиш невдоволенє під першим вражінем. В виду того, що всї великі держави підпирають звістні жаданя, не можна сподївати ся, щоби Порта важила ся їм спротивити ся.

Поступованє ґен. Алексїєва на далекім всходї ілюструє француску приповідку: j'y suis, j'y reste — я тут єсьм, я тут буду. Він зачинає вже заводити российскі порядки в Манджуриї і каже, що не дасть ся нїчим відстрашити, та не уступить ся звідтам і по 8-ім жовтня. За єго радою подїлено приамурский край на дві ґубернії і кожда з них дістане войскового ґубернатора.

---

6)

ЗЕЛЕНИЙ КРАЙ.

(З англійского — Андр. Меррі'ого).

(Дальше).

Шинкар отворив двері шинквасу, впустив Мурфі'ого до середини, пійшов за ним до малого алькира і крикнув до жінки, що була в сїнях: „Марта! Каса!“

Увійшовши до алькира, Роді не бавив ся в довгі промови. Він знав, що з Маттесом було найлїпше говорити просто без обиняків і правду. Тому не пробовав нїяких викрутів, лише щиро висповідав ся, як стоїть.

Відносини на єго фермі чим раз гірші, говорив, він задовжив ся у многих людий в містї, „висить“ вже в провінциональнім банку на двіста фунтів, крім менших позичок в инших приватних банках, а крім того винен і свому дїдичеви чинш за півтора року.

— Продай! О'Конноль возьме зараз.

Роді потряс головою.

— Ще нї, на то ще буде досить часу тодї, коли буду знати, що з собою почати. Служай, Маттес, яка у мене гадка.

Не тратячи злишних слів, хиба крім проклонів на своїх вірителїв, виявив Роді Маттесови такий свій плян: Маттес мав єму позичити пятьдесять фунтів і то зараз; без капіталу Роді не міг би нїчого зробити. Часть суми мала бути видана на нове одїнє — видаток цїлком не злишний — і мр. Родольфус Мурфі відповідно прибраний мав відвідати вдову Слеттері і представити ся їй як отець многонадїйного молодця і „мировий судия та предсїдатель повітової судової управи“. При тій нагодї хотїв мр. Мурфі заявити вдові, що Антін, від коли побачив панну Бріду Слеттері, відкидає всякі супружі предложеня, які єму роблено з иншими дївчатами, без огляду на їх високе товариске становище. Тут наведе він два три видумані назвиска мнимих дївчат, аби єго оповіданє видало ся імовірнїйшим.

Така похвала і вивисшенє дочки мусить своє зробити і любляча мати буде прихильно настроєна, а коли то вже стане ся, то Роді покладаючи надію в свій незрівнаний дар вимови і штуку обманюваня, не сумніває ся, що до вінчаня справді мусить прийти.

Очевидно він не міг перечити, що цїла справа зависить лише від щасливого случаю. Але коли удасть ся єї успішно покінчити, то він по вінчаню відступить аренду дїдичеви, сплатить Маттеса і всї инші довги, котрих не зможе заперти ся і переселить ся з сином до Бовін Гавс, аби там свого віку докоротати.

— На двох таких великих фермах господарити — заявив він з чувством — вже не можу, я таки вже за старий і тому найлїпше буде, як Тонї і я віддамо тут аренду і вдоволимо ся лиш самим Бовін Гавсом. В містї я розвідував ся о всїм; земля там має бути пречудна, худоби досить. Що ти о тім гадаєш, Маттес? Моя ферма не богато приносить — а крім того менї вже досить працювати за себе і за сина. Але як будемо мати до помочи обі женщини з Бовін Гавс — тодї що иншого! Коби я мав ще сили, то пів біди, але той бідний Тонї, як лишить ся сам, то хиба прийдесь єму згинути з голоду. Прокляті побережники О'Конноля вже й так говорять, що як зловлять коли хлопця з яким нужденним кріликом, то кости єму поломлять. Нї, на всякий спосіб найлїпше буде, як ми звідси заберемо ся.

— А як з вінчаня не буде нїчого?

— Ну, тодї всї разом злїцитуєте мене і подїлите ся. Менї здаєсь, що така річ тобі не новина. Чи ти дістанеш гроші три місяцї скорше чи пізнїйше, тобі то всьо одно. Отже позичиш менї гроший?

Ґліксон притакнув головою.

— Завтра дістанеш під звичайними услівями. Вексель на три місяцї і два ручителї!

На лици Мурфі'ого проявило ся невдоволенє.

— Ба, ручителї; то така річ з ними: звідки я їх так нараз возьму?

— Спитай Дениса Мульвея і Тадея О'Ріордана. Коли не помиляю ся, то ти ручив за них обох в Народнім банку.

Новинки.

Львів дня 28-го жовтня 1903.

— **Є. Е. п. Віцепрезидент краєвої Дирекциї скарбу** др. Витовт Коритовский повернув з відпустки і обняв урядоване.

— **З Буковини.** На засіданю буковиньского сойму з дня 21-го с. м. поставив пос. др. Смаль-Стоцкий і тов. таке внесене: „Сойм зволить ухвалити: Взиває ся поновно ц. к. правительство, щоби в мужескій і женьскій семинариї учительскій в Чернівцях оснувало рускі і румуньскі паралельні відділи, конечно потрібні для основного виобразуваня народних учителів до руской, взглядно румуньскої мови викладової і щоби в тім заведеню враз із приготовляючим курсом принято на 1904/5 рік шкільний що-найменше по 25 кандидатів, які при вступнім іспиті викажуть ся вимаганим після орґанїзацийного статута знанем руской, взглядно румуньскої мови“.

— **З наукового товариства ім. Шевченка.** Засїдане історично-фільософічної секциї буде в середу дня 28-го с. м. о 5-ій годині вечером точно. Порядок засїданя отсей: 1. Памяти Олексїя Маркевича, реферат проф. М. Грушевского. 2. Про олїйництво в Чернигівщині, д. Литвинової і 3. Про о олїйництво в Галичині, д. А. Верегельника — зреферує др. Федір Вовк.

— **Загальні збори товариства „Сельский Господар“** відбудуть ся в Олеську дня 5-го падолиста (в четвер перед сьв. Димитрием) с. р. о 11 год. перед полуднем в домі (гостинници) Мозеса Раппапорта. Дневний порядок зборів слїдуючий: 1. Відкрите зборів предсїдателем товариства; 2. справоздане видїлу (секретаря і касиєра) з єго дїяльности за рік адм. 1902/3 і дискусия над ним; 3. реферати: а) про ветеринарию взагалї і б) про домашну ветеринарию; дискусия над тими рефератами; 4. зміна декотрих §§-ів статута товариства; 4. внесеня членів; 6. льосоване деяких предметів між членів товариства; 7. роздане щеп поміж членів товариства; 8. евентуально при сприяючій погоді і при догідній хвили оглядане членами садівничої шкілки товариства.

— **Артистично-викладова секция „Народного Дому“ в Коломиї** повідомляє, що в недїлю дня 1 н. ст. падолиста 1903 розкаже Вп. др. Лесь Кульчицкий „Про сьвято Котляревского в Полтаві“, а Вп. Ярослав Весоловский пояснить сьвітляні образцї представляючі сцени з писань Котляревского. Початок точно о годині 6 вечером. Вступ для інтелїґенциї 20 сот. від особи, для міщан і селян 10 сот.

— **З тов. „Просьвіта“.** Всч. оо. Парохів просимо ласкаво припильновати, аби читальнї „Просьвіти“ виповнили як найскорше вислані їм бляжкети на річні справозданя з дїяльности читалень. Передовсїм звертаємо увагу на точне виготовлене згаданих справоздань з увзглядненем примітки на другій сторонї бляжкету. В надії, що Всч. оо. Пароха заощадять нам урґенсів, получених з коштами — остаємо з поважанем — Канцелярия „Просьвіти“.

— **„Міщаньска Бесїда“ в Стрию** устроює в суботу дня 7 падолиста 1903 в сали „Народного Дому“ вечерок з танцями. Початок о 8 вечером. Стрій звичайний, сьвяточний. Вступ тілько за оказанем запрошеня.

— **Волоска демонстрация в гр.-ор. семинариї.** З Черновець доносять: Онегди увійшов проф. Ґреґор Галїп до салї семинарицкої, щоби відбути лекцию науки господарства, якої він там уділяє. В салї не застав нїкого. Виждав пів години і вийшов, прямуючи домів. Та зараз на подвірю приняли єго волоскі теольоґи криками pereat! і иншими з'обидливими словами. Коли проф. Галїп прийшов до себе, не було вже нїкого. То була відплата за те, що проф. Галїп виступав остро против надужить волоского загорілого духовеньства.

— **З судової салї.** Перед львівским судом присяжних ставав онегди Федько Поторейко, обжалований о злочин убийства, якого допустив ся Поторейко в серпни с. р. в Гребенцях, вдаривши Олексу Лахмана мотикою по голові. Олекса Лахман в наслїдок того удареня помер. Обжалований признав ся до вини, однако боронив ся тим, що згаданого дня був в нетверезім станї. Судиї присяжні приговорили обжалованого виноватим, а трибунал засудив Поторейка на 1 рік тяжкої вязниці.

— **Дияманти королеви Драґи.** Перед кількома днями донесли були часописи, що сербского короля Петра обікрав єго льокай та що злодїя арештовано. Однако тепер показало ся, що льокай не украв дорогоцїнностий королеви, лише найшов пачку з дорогоцїнностями, закопану в земли королївского парку. Ті дорогоцїнности розпізнано як власність королевої Драґи. Здогадують ся, що по довершеню убийства на королївскій парі, ті дорогоцїнности забрав один з офіцирів-убийників і поки що укрив їх в земли побіч палати, аби не дїлити ся ними з прочими товаришами.

— **Помер в церкві.** В недїлю дня 25 с. м. номер в Чернівцях в церкві в часї служби божої скоропостижно на удар серця міщанин Войцеховский в 54 р. житя.

— **Перемиский вязень.** З Черновець пишуть: Перед кількома днями задержала полїция в Сучаві якогось Йосифа Чернавского задля волокитства. При арештованю признав ся він, що утік з вязниці в Перемишли, де недавно передтим тамошний суд за підпал засудив єго на кілька лїт тяжкої вязниці. Він хотїв утечи до Румунії.

— **Хрестини на румуньскім дворі.** У наслїдника румуньского престола відбули ся дня 15 с. м. хрестини в містї Сінай. Заходами наслїдниці пресгола росийский цар, єї далекий свояк, дав ся запросити на кума, а своїм заступником визначив ґенерального адютанта кн. Долґорукого. Хрестини в Сінай мали почати ся о 8 годині рано, тимчасом князь в дорозї згубив свою валїзу, в якій був ґалевий стрій і дарунки від царя. Не було иншого виходу, лише вернути і шукати згуби. Вправдї згуба найшла ся, але князь припізнив ся о 3 години на хрестини. Коли він явив ся на дворі, румуньский король Кароль I. привитав єго пословицею: „Лїпше пізно, як нїколи; далека дорога, то й велике спізненє.“ Неменше лихо скоїло ся і турецкому амбасадорови Кіямпімови, бо й він висїдаючи з зелїзниці, забув на полици свій дорогий фез в паперовій коробці, і довго накрутив ся, заки пригадав собі, де лишив фез. О стілько він однак лїпше вийшов, що припізнив ся лише о дві години і все таки прибув перед приїздом віцекума кн. Долґорукова.

— Що перед тобою, Маттес, нїчого не укриє ся! Але я не за Тадея О'Ріордана ручив — той висить разом з Жеппардом; я зробив ту прислугу для Кона Делянея.

— Добре, най буде Кон, мені всьо одно. Приведи з собою завтра єго і Дениса, а я постараю ся, що гроші будуть. А не забудь шість пенсів на стемпель.

Маттес підняв ся і тим вказав, що справа вже покінчена. Не любив дармо тратити час.

— Ми чей запемо той інтерес — сказав Роді живо, коли вернули до шинку і мс. Ґлїкзон вийшла зі свого становища. — Я вправдї не маю нинї нї гроша в кишени, але —

— Можеш завтра заплатити — воркнув і присунув Роді'ому через брудний шинквас чарку горівки. — Але більше не дам. Ти взагалї мусиш ся вже спішити, коли хочеш застати ще перед північою Кона і Дениса.

III.

Сіль — і оповідане старого воробця.

Коли уява молодого Антона Мурфі'ого займала ся любовними гадками, то й Бріда Слеттері не богато в тім від него ріжнила ся.

— Мовчи і перестань вже о нїм говорити. Чорт єго бери, просто очарував тебе! Коли будеш довше так кидати порцеляною, то на сьв. Михайла не лишить ся з неї хиба нїчого. Ти лїпше молилась би і гадала о спасеню душі, як зривати ся як шалена, коли лиш двері стукнуть. Лїтаєш по цїлім Баллїкінкопе так, що майже вже очи видивила за якимсь молокососом в анґлїйскій одежи, в ковнїрику і очевидно з циґаром в устах, бо без того не іде. О! знаю я тебе добре!

Такі більше менше бесїди виголошувала мс. Слеттері в перших днях по гостинї Антона в Бовін Гавс. І она мала оправдану причину гнївати ся, бо Бріда не переставала говорити про чужинця і розводити ся над всїлякими здогадами про єго несподїване появлене та про можливість повороту. На половину признаючи справедливість Бріднної гадки, що „з того може щось бути“, взяла мс. Слеттері дочку на ярмарок в Баллїкінкопе. Було не лише можливе, але навіть імовірне, що молоді люди тут знов стрітять ся.

Як майже всюди на ярмарках малих ірляндскых міст тиснули ся селяни обох полів товпами по обох хідниках головних Баллїкінкопских улиць. Купцї задля осторожности позаосьмотрювали свої виставові вікна сильними зелїзними решітками, аби їх в той спосіб забезпечити від можливого несподїваного напору людскої товпи.

Довгі ряди возів всїлякого рода стояли вздовж улиць, а кождий з них мав на собі кіш або скринку з беврогами і малими пацятами; а на торговици держали звірята в неволи малї, на борзї збиті загороди, або мотузки привязані до задних ніг.

Кождий представитель свинячого рода цїлою силою своїх легких безнастанно протестував. Пискіт на ріжні голоси молодих пацят, витяганих з кошів і скринок за уха або за ноги, мішав ся з рохканем поважних йоркширских свиний, які продавано трохи дальше, в західній части торговиці. Нї одна не стояла мовчки.

Бріда застала на ярмарку множество ріжних своїх поклонників, що на неї ждали. Кілька разів прошено єї на філїжанку чаю до льокалю двох хористок протестантскої церкви. Ті дві середновічні панни в хвилях вільних від співаня псальмів пекли і продавали всїлякі колачі і торти і завідували одиноким в Баллїкінкопе заведенем товариства тверезости.

Бріда одержала також кілька дарунків. І так рожанець від одного побожного молодця, що недавно брав участь в семидневній місиї. Відтак портрет президента Кріґера з біоґрафією незвичайно горячо написаною, а уміщеною на відворотній сторонї. В біоґрафії сказане було між иншими, що цїлим нещастєм Кріґера було то, що він не Ірляндець. Впрочім — писав там незвістний автор дальше — поминувши ту одну хибу, Кріґер незвичайно прихильний для Ірляндців, а між стрічками можна було читати, що ось-ось лиш що не видко, а Кріґер з своїми хоробрими Бурами появить ся в Ірляндиї і поможе єї визволити ся з під анґлїйского ярма.

Третим знаком почести для Бріди була відбитка найновійшої думи співаної якимсь нандрівним співаком про послїдні події в Трансвали, про Бурів і війну, про розлив крови і смерть многих синів Ірляндиї в тій війнї. Стихи думи були гарні і ірляндска мова чиста. До піснї були додані ноти; піснє співала ся сумовито, а мельодия була милозвучна і трогаюча. Відбитку розхапувано на всї боки по пенсї за штуку.

Але мимо всїх тих залицянь і ознак почести Бріда була сумна і невдоволена. Навіть видимо любоване двох телєґрафічних урядників, котрі при єї появі в почтовім будинку взаїмно штовхнули себе лїктями, розворушили єї серце лиш на хвилю.

Один капелюх у виставовім вікнї міс Горан означений написом „Найновійший фасон“ лиш на пів звернув єї увагу на себе, а другий з написом „шик,“ на вид котрого єї мати аж скрикнула, цїлком їй не сподобав ся і она лиш холодно повела по нїм очима.

Замітка єї матери: — Час вже до дому їхати — зробила конець єї надїям на нині. — Друга почта вже давно відійшла, отже вже мусить бути пізно. Поросята вже також продані

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелізниць державних** оповіщує: З днем 1 падолиста 1903 р. увійде в жите нова тарифа часть II. вошит 1, для руху товарового поміж полудневою Німеччиною а Росиєю.

ТЕЛЕГРАМИ.

Будапешт 28 жовтня. Партия народна ухвалила вчера стояти при заяві зложеній в парляменті з нагоди упадку Селя. Посли, котрі домагали ся скликаня парляменту, відкликали то жадане зі взгляду на змінену ситуацию.

Париж 28 жовтня. Росийский міністер справ заграничних буде нині на авдиенциї у президента Любета, на котрій мабуть буде також Делькасе.

Більбао 28 жовтня. Страйк став ся загальний і в місті оголошено стан облоги.

Софія 28 жовтня. Оногди вечером прибуло з Неврокопу до Требіна около 1000 втікачів, за котрими гонили ся дві компанії турецкого войска.

Надіслане.

крім одного, але що не дають тілько, кілько хочу, то волію задержати его для себе.

— Ні, пане Маден — відповіла живо якомусь чоловікови, що нагле появив ся перед нею і спитав, чи продасть порося.

— Ні, пане Маден, не трудіть дармо свого горла, сімнацять шилінґів і шіст пенсів, то моя ціна, за то купите, але не инакше.

Мр. Маден горячив ся чим раз більше і почав живо вимахувати руками, вдова й собі розгорячила ся і обоє стали говорити з криком, одно і друге рівночасно, не розуміючись ні слова взаїмно. Вкінци один з присутних слухачів прийняв ся посередництва і предложив, аби ріжницю поділити на половину.

Мр. Маден замість відповіди відвернув ся з обуренєм. Ще чого не стало! Мр. Слеттері вхопила Бріду під рамя і хотіла вже лізти на віз, де на дні спочивало яблоко незгоди вигідно розпростершись, коли другий видець цілого торгу, що кликав відходячого Мадена всілякими піддобрюючими словами, пустив ся нагле бігцем за ним і притягнув его до воза, причім Маден силував ся удавати, що не хоче нічо чути про купно так дорогого товару. Тепер вхопив перший посередник руку мр. Слеттері, другий руку Мадена і оба на силу прибили долоні спорючих сторін. В такий спосіб порося перейшло в посіданє мр. Мадена за ціну сімнайцятьох шилінґів і трех пенсів, з чого три пенси вернуло назад до Мадена на могорич.

Все то займило досить часу, але навіть опізненє, яке повстало в наслідок віддаваня поросяти — его притиснув мр. Маден до своєї мужеской груди як дитину — і пакованє закуплених панею Слеттері товарів не навело на ніякий слід Антона Мурфі'ого. Показало ся, що коли він взагалі був на ярмарку, то мусів укривати ся і серед тяжких, частих зітхань поїхала Бріда в матерню до дому.

— Мене цілком не дивувало би, коли-б ті Мурфі уважали себе за ліпших від нас! Не бери собі того до серця, дитино. Такий зарозумілий молокосос не варт у мене зломаного гроша! Вибий собі его з голови разом з его стоячим ковніриком і анґлійским одінєм за десять фунтів!

Мимо тих добрих рад, Бріда ходила з опущеною головою, стратила краску на лици і стала немов бездушна супротив окруженя. Мр. Слеттері не ставало вже розуму, здавало ся, що нема такого зіля, аби вилічити ту несподівану і незаслужену недугу. Алеж бо й дістало ся Антонови Мурфі'ому в тихих проклонах, які вдова про себе тихо воркотіла!

Тяжко було би сказати, хто був неспокійнійший, мати чи дочка, коли десять днів по першім побуті Антона в Бовін Гавс крикнула вдова, визираючи крізь вікно:

— Як мене тут бачиш, Бріда, то правда! А я ладжу безрогам їсти! Аже сюди їде фіра Міка О'Дріскола, на кізлї сидить Фелім, а на возі якийсь малий чоловічок. Біжи, Брідо, і поглянь, хто то такий.

Але відтак, імовірно аби дочці ощадити розчарованя, додала байдужно:

— Е, то певне буде старий екзекутор, чорт знає, чого він хоче. Всеж таки треба убрати ся. Ах, Боже, то не він! Але нехай би був хто небудь, то міг би приїхати годину пізнійше, аби я мала час свою роботу покінчити.

Бріда з найбільшим напруженєм слїдила за возом, доки він не задержав ся перед домом. З воза виліз малий чоловічок і вийшовши на сходї перед двері, почав обчищувати ся з пороху, а відтак вхопив за ручку від дзвінка і задзвонив.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелізничих

важний від 1 мая 1903 після середно-європ часу.

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		**День**
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
	1·14	„ Янова від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в неділї і сьвята
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
	2·10	„ Брухович від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_5$ до $^{30}/_9$
	3·15	„ Янова від $^{1}/_6$ до $^{30}/_9$
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·30	„ Брухович від $^{15}/_5$ до $^{15}/_9$
	3·40	„ Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	5·50	„ Брухович від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова
	6·30	„ Янова від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в будні дни
	6 40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·05	„ Сокаля, Рави рускої
	8·14	„ Брухович від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в неділї і сьвята
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	9·55	„ Янова від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в неділї і сьвята
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·—	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Заліщик
	11·05	„ Стрия
	11·11	„ Жовкви (лиш що неділї)

посп.	особ.	До Львова
приходить		**День**
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$
	7·35	„ Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
8·10		„ Станиславова від $^{1}/_5$ до $^{30}/_9$
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	9·55	„ Стрия
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Заліщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5·06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5 40	„ Черновець, Жидачева
	3·14	„ Брухович від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в неділї і сьвята
		Ніч
	8·04	З Брухович від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в неділї і сьвята
	10·—	„ Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Заліщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10·07	„ Янова від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в неділї і сьвята
	9·12	„ Брухович від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в неділї і сьвята
	8·25	„ Брухович від $^{15}/_5$ до $^{15}/_9$ в будні дні
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·25	„ Янова від $^{1}/_5$ до $^{30}/_9$
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск. Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава
	11·50	„ Любіня вел. $^{15}/_5$—$^{15}/_9$ в неділї і сьвята

ЗАМІТКА. Пора нічна від **6** г. вечером до **5** г **59** м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін В місті видають білети їзди: Агенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, рояклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелізниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).